

10 czerwca 1924 r.

URZĄD PATENTOWY

 Patentowa
 Polskie Biuro Patentowe

F23 d 5/100

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

№ 13.

Kl. 4 g 30.

Metallwarenfabrik Josef Rosenthal vormals Gerson Boehm & Rosenthal,
Wiedeń (Austria).

Palnik z ulatniakiem.

Zgłoszono: 23 września 1919 r.

Udzielono: 28 kwietnia 1924 r.

Pierwszeństwo: 15 października 1918 r. (Austria).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest palnik działający przez odparowanie i nadający się zwłaszcza do spirytusu. Palnik ten, znamionuje się swym kształtem oraz wzajemnem położeniem ulatniaka i palnika, dzięki czemu otrzymuje się wyjątkowo skuteczne i równomierne ulatnianie oraz wielki snop płomienia.

Podług wynalazku palnik jest utworzony z cylindra zamkniętego u dołu, z blachy falistej, pokrywę cylindra stanowi gazyfikator, osadzony w płaszczu z blachy falistej; dotykający wgłębień falistych na wewnętrznej stronie bębna, przez co między ścianą palnika i ulatniakiem, ewentualnie naokół niego powstaje kolisty szereg małych dysz. Krótka rurka doprowadzająca ciecz palną do ulatniaka, a także krótka rurka, odchodząca od ulatniaka i służąca jako prze-

wód dla pary paliwa, stanowią jedną rurkę, stykającą się z górnym brzegiem palnika przechodzącą w kierunku średnicy przez ulatniak. Rurka ta wewnątrz ulatniaka jest zaopatrzona w liczne wycięcia, w miejscach zaś, w których ona wchodzi i wychodzi z niego, jest ogrzewana przez osobne płomyki.

Fig. 1—4 wyobraża ulepszony palnik gazyfikacyjny w widoku bocznym, rzucie poziomym przekroju pionowym wzdłuż $A-A$ na fig. 1 oraz przekroju poziomym wzdłuż $B-B$ na fig. 3.

Jak widać z rysunków płaskowy-pukły ulatniak (m) stanowi pokrywę palnika zamkniętego utworzonego u dołu z bębna (n) z blachy falistej. Ulatniak (m) jest wstawiony w palnik w ten sposób, że dotyka żłobków, znajdujących się na wewnętrznej stronie bębna, przez co

powstaje pierścieniowy szereg małych kanalików (*v*), otaczających ulatniak i stanowiących dysze palnika. Obie części (*m* i *n*) są ze sobą zlutowane lub co lepiej, połączone zapomocą umocowanego w ulatniaku (*m*) trzpienia (*a*), zanitowanego lub przyśrubowanego na dolnej stronie dna palnika. Krótkie rurki (*p*) i (*q*), doprowadzające ciecz do ulatniaka i odprowadzające z niego parę są utworzone z jednej rurki, biegnącej w kierunku średnicy ulatniaka, która w kilku miejscach wewnątrz ulatniaka jest zaopatrzona w wycięcia (*o*). Miejsca w płaszczu palnika, przez które przechodzą rurki (*p*, *q*), posiadają wcięcia (*u*), tworzące dwie dysze tuż pod rurkami (*p*, *q*), w dyszach tych powstają płomyki otaczające rzeczne rurki z dołu i ogrzewające je. Od rurki parowej (*q*), zaopatrzonej w śrubki regulujące (*k*), odchodzi ku dołowi krótka rurka (*h*), posiadająca otwór do wypływu pary; os rurki schodzi się z osią wiodącej ku palnikowi dyszy ochronnej (*f*). Dzięki szczególnemu połączeniu palnika z blachy falistej z ulatniakiem, stanowiącym jego pokrywkę, otrzymuje się w prosty sposób znaczną ilość otworów palnikowych, utrzymywanych łatwo w czystości, przyczem obie rurki znajdują się w obrębie płomienia; ponieważ zaś

rurka, doprowadzająca ciecz i odprowadzająca parę, stanowią jedną rurkę, przechodzącą przez ulatniak, zapewnia to przeto prostą, tanią i mocną konstrukcję.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Palnik z ulatniakiem tem znamienny, że utworzony jest z cylindra zamkniętego u dołu, którego płaszcz wykonany jest z blachy falistej, i którego pokrywę stanowi ulatniak, osadzony w płaszczu w ten sposób, że dotyka zagłębień falistych od wewnętrznej strony płaszcza.

2. Ulatniak podług zastrz. 1, tem znamienny, że dla doprowadzania cieczy do ulatniaka (*m*) oraz odprowadzania paliwa w postaci pary, służy jedna rurka (*p*, *q*) przechodząca, przez ulatniak (*m*) w kierunku jego średnicy, dotykająca górnego brzegu palnika (*m*) i zaopatrzona w liczne wycięcia (*o*) w części znajdującej się wewnątrz ulatniaka.

3. Ulatniak podług zastrz. 1 i 2, tem znamienny, że brzeg palnika w miejscach stykających się z rurką do doprowadzania cieczy oraz odprowadzania pary (*p*, *q*), posiada małe wcięcia (*u*), które tworzą dwa bezpośrednio znajdujące się pod rurką (*p*, *q*), otwory palnikowe.

Fig.1.

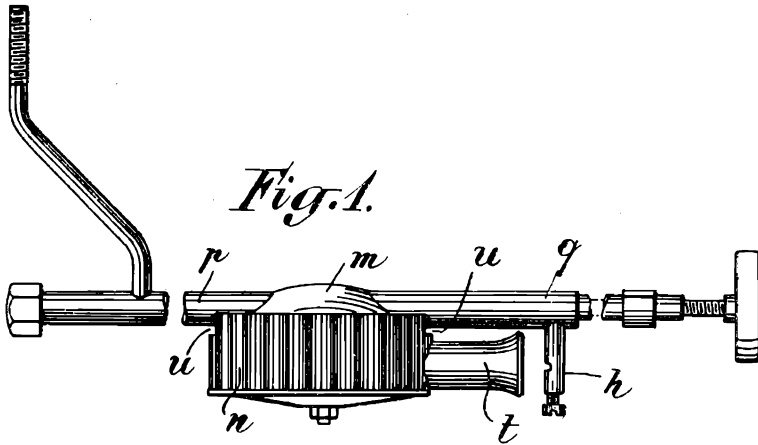

Fig.2.

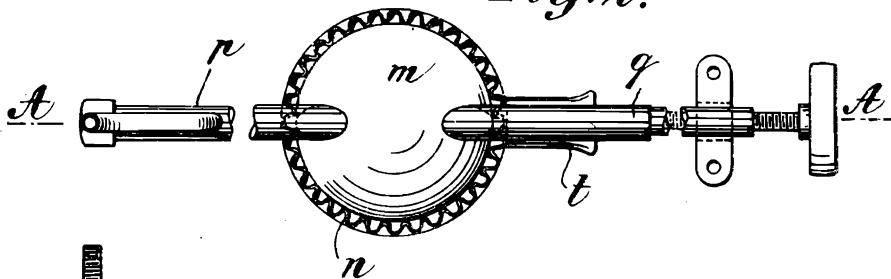

Fig.3.

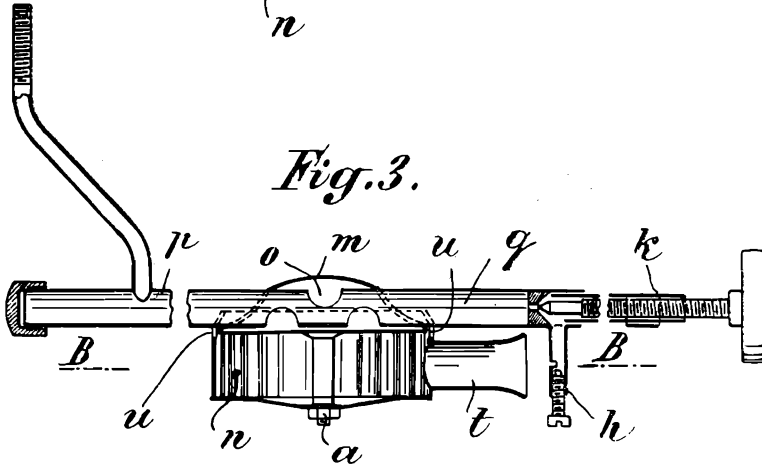

Fig.4.

